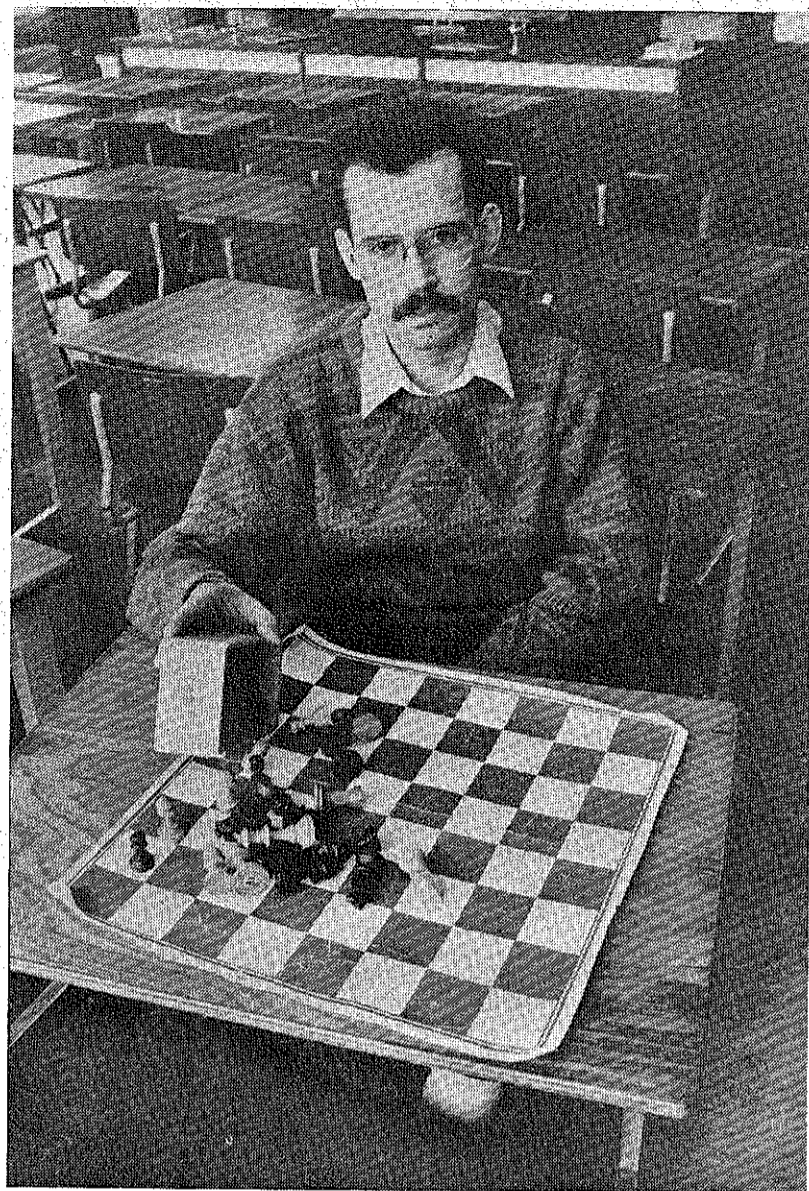

door theo sniekers

Eijkhagen 'schaakt' Russische school...

- 5 MAART 1988

● Toon Peters, de stimulator van de Nederlands-Russische schaakpartij.
Foto: 3-POOT/FRANS RADE

Ontmoeting op
zaterdag

● Een aantal leerlingen van het Eijkhagencollege in Schaesberg, die momenteel slag levert met scholieren in de Sowjet-Unie.
Foto: 3-POOT/FRANS RADE

LANDGRAAF - Een koude kermis. Daar zullen de leerlingen van een school in het Russische Kitskany in de republiek Moldavië van thuishomen als het aan de schaakfanaten van het Eijkhagencollege in Landgraaf ligt. De leerlingen van de scholen spelen sinds niet al te lange tijd een correspondentie-schaakmatch met elkaar. „Een van de partijen verloopt zoals die tussen Karpov en Lutikov in de strijd om het Russisch kampioenschap van 1979”, vertelt Toon Peters, leraar scheikunde en de 'goeroe' van de schaakclub van Eijkhagen. „Waarschijnlijk gaan onze tegenspelers er van uit dat we die partij wel niet zullen kennen, maar ze zullen hopelijk onaangenaam verrast worden door onze volgende sterke zet.”

Een koekje van eigen deeg dus, dat waarschijnlijk genuttigd gaat worden bij een met een samovar gezet kopje thee. Het koekje komt uit de door de Russische scholieren vermoedelijk niet verwachte schaaktrommel van Peters. Deze 32-jarige docent is immers internationaal meester in het correspondentie-schaak en dat is meteen het hoogste niveau bij die vorm van schaken, waar bij een geduchte theoretische kennis vereist is.

Verdrinken

„Ik hoop dat onze leerlingen deze partij goed af kunnen maken”, zegt Peters. Met het verdere verloop ervan wil de leraar, ook nog eens een verwoed marathonloper, zich niet veel bemoeien. Hij wilde zijn leerlingen alleen niet al meteen in de beginfase van de partij laten 'verdrinken'.

Door het correspondentie-schaak heeft Peters vele goede contacten over de hele wereld gelegd. „Vooral in de Oostbloklanden. Voor de mensen daar is het één van de weinige mogelijkheden om met het buitenland in contact te komen.” Zelf is Peters al bij een bevriende schaker in Oost-Duitsland op bezoek geweest, en ook hebben ze elkaar al eens in Oost-Berlijn gezien. „Met Kerstmis stuur ik koffie of een spijkerbroek naar Oost-Duitsland, dat hebben ze daar erg graag. In ruil krijg ik dan boeken, die hier moeilijk te krijgen zijn.”

Kitskany

Nadat Peters een paar jaar geleden op het Eijkhagencollege terecht kwam, nam hij de schaakclub daar onder zijn hoede. Al snel rijpte bij hem het idee voor een correspondentie-match met een buitenlandse school. In september 1985 vroeg hij zijn Russische schaakvriend Romanov uit Moskou, die ook wedstrijdleider is in de wereld(correspondentie-)schaakbond, om een school in de Sowjet-Unie te zoeken die twee partijen zou willen spelen tegen Eijkhagen.

Het duurde een jaar voordat Romanov een school vond die daartoe bereid was, en wel in het plaatsje Kitskany in de republiek Moldavië. „In oktober hebben we per post de eerste zetten verstuurd. Toen we in december nog geen antwoord hadden, hebben we onze zetten herhaald.” Toen ook hierop geen antwoord volgde, zakte de leerlingen van Eijkhagen de moed in de schoenen. Toldat op 2 februari van dit jaar toch de Russische tegenzetten in de bus ploften in Landgraaf.

Tsjernobyl

'We zijn weer terug', schreven de Russische scholieren (in het Engels). „Misschien zijn ze geëva-

luerd geweest door de ramp in Tsjernobyl”, oppert Peters als mogelijke verklaring voor het trage antwoord uit Moldavië.

'Kitskany' stelde meteen voor om naast de twee partijen die de leerlingen gezamenlijk speelden, ook een match te spelen tussen acht leerlingen van iedere school. Daar ging Eijkhagen weer gretig op in, zodat een groot deel van de post tussen Nederland en de Sowjet-Unie voortaan wel uit Kitskany en Landgraaf afkomstig zal zijn...

Dit uiteraard tot grote vreugde van Peters. Zelf begon hij als 17-jarige scholier met correspondentie-schaak, omdat in zijn toenmalige woonplaats Maasbracht geen schaakclub was. Hij bleek een talentvol correspondentie-schaker te zijn. Zo bracht hij het bij het eerste tournooi (met een paar honderd deelnemers) waar hij in Nederland aan meedeed - na vijf jaar - tot de finale-ronde met vier andere deelnemers, die echter nog te sterk bleken. Het tweede tournooi won hij, terwijl hij ook rechtstreeks van de laagste klasse in het correspondentieschaak doorstroomde naar de beperkte groep 'meesters'.

Creatief

„Om niet na vier uur spelen door moeheid en concentratieverlies een goede stelling in vijf minuten te verprutsen”, verklaart de

chemicus zijn voorkeur voor het schaken per post boven het 'bordschaak'.

„Wil je op een behoorlijk niveau spelen, moet je een hele bibliotheek van schaakboeken hebben. Je hebt een hoop creativiteit nodig om varianten op al eerder gespeelde partijen uit te werken.

Dat probeert je tegenstander natuurlijk ook, maar slechts één van de twee kan gelijk krijgen”, licht hij de 'kick' van het correspondentie-schaak verder toe.

„Je tegenstander in de tang nemen en kijken hoe hij zich daar probeert uit te wurmen”, klinkt het verder strijdlustig. „Het is natuurlijk vervelend als je zelf slecht staat. Je vraagt je dan af of de tegenstander dat ook ziet en de beste voortzetting kiest.”

Reis

Door zijn vele activiteiten komt Peters zelf niet meer zoveel aan schaken toe. Wel neemt hij sinds twee jaar deel aan een wedstrijd tussen Nederland en de Verenigde Staten, waaraan van iedere kant honderd spelers aan meedoen. Peters speelt aan het zesde bord, bij de betere spelers dus.

Dat internationale aspect en de vele contacten die er uit voortvloeien, vormen zoals al vermeld nog een zeer aantrekkelijke kant van het schaken per post. Peters hoopt dat ook zijn leerlingen aan de match met Kitskany vrienden en vriendinnen in de Sowjet-Unie overhouden.

„In mijn achterhoofd speel ik met het idee om over drie jaar, als de match is afgelopen, met een aantal leerlingen in Moldavië op vakantie te gaan. Misschien dat het lukt.”

Schaaksimultaan met Hans Böhm

LANDGRAAF - gedacht wordt De wereldkampioen simultaan-schaak Hans Böhm zal het op 9 juni 1988 tegen een fiks aantal Landgravers -

georganiseerd in het kader van de viering van het 25-jarig bestaan van de school. Eijkhagen kent een lange schaaktraditie en heeft een bloeiende schaakclub. Onlangs werd Raymond Honings van 5 Atheneum Limburgs jeugdkampioen.

aan 45 borden - opnemen. De schaaksimultaan die het Eijkhagencollege uit Landgraaf op die dag houdt, wordt